

gældende her i Landet, havde jeg, det tilstaar jeg, ved Tanken om, at man skulde stræbe efter at faa Statens Ejendomsskatter overførte til Kommunerne, den Bagtanke, at man i Tidens Løb vilde komme til en Reform af selve Ejendomsskatterne. Det vandt for Resten ikke nogen stor Tilslutning hos mine Kolleger eller i Byen i det hele. Men en særlig Reform af Bygningsafgiften, ganske løsreven fra de kommunale Skatter i Kjøbenhavn, er der i alt Fald ikke nogen Stemning for i nogen som helst større Kreds af ansvarlige Mænd, kjøbenhanske Grundbesiddere eller kommunale Mænd. Det er ogsaa paa Forhaand ret indlysende, at det er en temmelig urimelig Fremgangsmaade at reformere paa de 1,400,000 Kr., som Bygningsafgiften udgør, medens man lader de ca. 4 Millioner ligge, som de øvrige Ejendomsskatter i Kjøbenhavn andrage. Dette være nu, som det være vil, — derom kan der være forskellige Meninge, og jeg kan meget vel forstaa, at man kan ønske eller i alt Fald have en teoretisk Interesse i en Reform af Ejendomsskatterne i Kjøbenhavn, bygget paa Ejendommenes Værdi, — men alle Forslag, som have været fremme herom, have rigtignok været af en ganske anden, meget mildere Beskaffenhed end dette Landstingsforslag, som jeg drister mig til at sige efter den Form, det har, er noget af det vildeste og mest revolutionære, som nogen Sinde har ligget paa den danske Rigsdags Bord. Jeg sigter derved selvfølgelig til, at dette Forslag medfører en fuldstændig Omvæltning af samtlige Ejendomsværdier i Staden Kjøbenhavn. Man vil maaske tro, at det er et noget stærkt Udtryk. Det blev sagt i Gaar, — jeg tror, det var af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) —, at vi have ret smaa Ejendomsskatter her i Byen, og det kan altsaa ikke betyde noget synderligt for Ejendommene, om man lægger lidt til paa den ene og trækker lidt fra paa den anden. Men det er en Misforstaaelse; vi have ret anselige Skatter paa Ejendomme her i Byen, langt større end Skatterne i Købstæderne, og den Omvæltning, Landstingets Forslag vil medføre, er langt betydeligere end ærede Medlemmer sikkert gøre sig nogen Forestilling om, og langt betydeligere, end selve Landstingsflertallets Medlemmer kunne have gjort sig Rede for. Jeg skal tillade mig at nævne nogle Eksempler. Min Opmærksomhed er naturligt nærmest bleven henvendt paa den Ejendom, hvor det nordiske Forlag bor til Leje, Købmagergade Nr. 18. Den betaler

i Bygningsafgift 600 Kr., det bliver den nu fri for. Ejendommen er vurderet til noget over 900,000 Kr. Den vil altsaa nu faa ialt omtrent 2 pro mille eller nøjagtigt 1,95, nemlig 1,2 til Staten og 0,75 til Kommunen, altsaa et Beløb af 1800 Kr. i Ejendomsskyld. Det vil sige, at Ejendommen vil faa et Merpaalæg af 1200 Kr. aarligt, eller med andre Ord, man tager uden videre med et Penlestrøg 30,000 Kr. fra Ejeren af denne Ejendom. Den bekendte Ejendom Standard paa Kongens Nytorv har nu en Bygningsafgift af 870 Kr. og vil faa en Ejendomsskyld paa 2,730 Kr. — jeg skal ikke trætte med at detaljere det — altsaa et Merpaalæg af 1860 Kr. Den ny Ejendom Østergade Nr. 1 vil faa et Merpaalæg af 1750 Kr., Wiwels Ejendom paa Hjørnet af Højbroplads og Østergade et Merpaalæg af 2,000 Kr. Hotel d'Angleterre blev sidste Gang solgt for 2¼ Million og vil rimeligvis ved Vurderingsforretning komme ikke saa lidt højere op. Det vil faa en Ejendomsskyld paa mindst 4,400 Kr., og da den nu har en Bygningsafgift paa 1,770 Kr., vil det altsaa faa et Merpaalæg af 2,630 Kr., det vil sige, man tager omtrent 50,000 Kr. fra Ejeren. Jeg har Oplysninger fra en Mængde andre Ejendomme; man kan gaa Strøgets Ejendomme igennem Punkt for Punkt og vil stadig komme til, at Landstingets Forslag vil berøve vedkommende Ejere 20-, 30-, 50- op til 60,000 Kr. Jeg skal kun endnu nævne et Eksempel, der forekommer mig at være ret slaaende, nemlig den ny Bygning paa Hjørnet af Frederiksberggade og Gammeltorv. Den har en Bygningsafgift paa 500 Kr. og er vurderet til omtrent 1,400,000 Kr. Dens Ejendomsskyld vil blive paa det nærmeste 2,800 Kr., og der vil altsaa blive en Merudgift paa 2,300 Kr. eller kapitaliseret over 50,000 Kr. — Nu ville maaske nogle sige: men det er jo ganske rimeligt, at Ejendommene paa Strøget, som betale sig saa glimrende, komme til at betale mere i Skat. Jeg skal ikke diskutere derom, men vil kun gøre opmærksom paa, at naar disse Ejendomme ere komne saa højt op i Værdi, saa hænger det sammen med, at det er for en stor Del ældre Huse, der ere blevne betalte med deres fulde Værdi, ogsaa for Bygningernes Vedkommende, ere blevne revne ned og erstattede med ny Bygninger under en ret kostbar Byggeperiode, saaledes at det, man beskatter, ikke blot er en Merværdi paa Grunden, men tillige i høj Grad menneskeligt Arbejde, som er nedlagt i disse Ejendomme. Dertil kommer, at, selv